

Sygnatura akt II W 780/20

Mława, dnia 14 kwietnia 2021 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Mławie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący sędzia Wioletta Orłowska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina [REDAKT]

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2021 roku
sprawy obwinionego [REDAKT]

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.o.w. umorzyć postępowanie wobec obwinionego Marcina [REDAKT] z uwagi na to, że czyn nie zawiera znamion wykroczenia

Uzasadnienie

W dniu 17 grudnia 2020 roku, do tutejszego Sądu wpłynął wniosek o ukaranie Marcina [REDAKT] obwinionego o czyn z art. 116 § 1a k.w. w związku z § 25 ust. 1 pkt 2 lit. a [REDAKT] roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem epidemii. W myśl Kodeksu Wykroczeń, odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany. Mając powyższe na uwadze sprawca swoim zachowaniem musi wypełnić znamiona wykroczenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie obwiniony swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion wykroczenia z art. 116 § 1a k.w.

Zgodnie z art. 1 § 1 k. w. warunkiem odpowiedzialności za dany czyn jest jego penalizacja przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany.

Art. 54 k.w. to przepis o charakterze blankietowym zupełnym. Zabronione zachowanie opisane zostało jako wykroczenie przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych. Przepis ten nie zawiera jednakże znamion zabronionego zachowania a jedynie zakreśla dość ogólne ramy kryminalizacji. Podkreślić należy, iż pod ochroną tego przepisu pozostają jedynie przepisy porządkowe, nie zaś takie dobra jak np. zdrowie obywateli. Zgodnie z art. 31 ust. Konstytucji RP ograniczenia korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia, moralności publicznej itd. Zgodnie z linią orzeczniczą Trybunału Konstytucyjnego to ustawa musi samodzielnie określać podstawowe elementy ograniczenia danego prawa i wolności (orzeczenie TK z dnia 12 stycznia 2000 r., sygn. akt P 11/98).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie sposób przyjąć, iż obwiniony Marcin [REDAKT] swoim zachowaniem popełnił czyn określony w art. 1 § 1 k.w., gdyż jego zachowanie [REDAKT] nie jest zachowaniem zabronionym przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, albowiem elementy ograniczenia danego prawa i wolności winny być określone w ustawie. Faktem jest, iż obwiniony nie zakrył ust i

LEGA ARTIS

nosa, jednakże jego zachowanie było zakazane jedynie przez rozporządzenie, nie zaś aktem rangi ustawowej.

Reasumując, w ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania, iż swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia wskazanych w art. 1 § 1 k.w., a co za tym idzie nie popełnił czynu z art. 116 § 1a k.w.

Mając na uwadze powyższe, Sąd postanowił jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność z oryginałem

Sekretarz Sądowy
Sądu Rejonowego w Mławie

Paulina Luczyńska

LEGA ARTIS